הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קז.

מסורת הש"ס

מורלאה ונוצה. מזרקין אצל מזבח מ"ז (הפנימי) ונבלעין במקומן כדאמרי' בסמ' יומא כפ' קמא (דף כא.): לא פסיקא ליה. לימא דבר הקרב טולו למזבח מאזן מנחת נסכים הואיל ואיכא מנחת נדבה דלימה טולה למזבח: נסכא. מתיבה אחת מן זהב שקורין פלט"ל: מלינורא קטנה. מזלג קטן: מחטטין. מפילין דאם הפתילה כבהוה שרוף ונבלע"ז ממוקי"ל: ומקנחין בה גרות. של מנורה מאפרה שבתורה: כליה עורב. מסמרות חדין תוחבין בראש גג היכל לכלות העורבין שלא ישבו עליו: מתני' הרי עלי יין. לנסכים לא יפחות משלשה לוגין שהן פחותין בנסכים: שמן לא יפחות מן הלוג. דחזי לנתנת נדבה ואע"ג דהוא מתכוין להקריבו בפני עצמו בנסכים. והן קתמה כר' ערפון דאמר בפירקין דלעיל (דף קד.) אף ממנדבין שמן: כיוס מרובה. מפ' בגמ': גמ' אורח. בפרשת נסכים כתיב (במדבר טו) כל האזרח יעשה ככה וגו' קרא יתירא הוא: אלשה לוגין. דצליר מכסי לא חזו: יהיה. הכתב כתיב ככה כגר כאזרח יהיה משמע יהיה לכם עוד נסכים אחרינו: דון מינה. דשמן דבא נדבה גמרינן ממנחת נדבה כדאמר לקמן קרבן מלמד שמתנדבין שמן והוא גבי מנחת נדבה כתיב (ויקרא ב) כי תקריב קרבן מנחה: ואוקי באפרה. בנסכים דשמן בחא בפני עצמו הוי בנסכים דומיא דיין: מאורח גמר לה. כי היכי דגמרינן לעיל יין הכי נמי גמר רבי אזרח מלמד שמתנדבין שמן ודון מינה כל הנסכים אלשה לוגין: קרבן מנחה מלמד כו'. אלמא ממנחת נדבה גמר לה: מתני' יביא ככב. פחות שבעולות. (ג) עולה ליכא לספוקי אלא בקרבנות: פירשתי. אחד מקרבנות הכהמה ואיני יודע איזה מהם פירשתי: יביא. מכל מיני בהמה הזכרים גדולים (ד) דהיינו פר ועגל ואיל ושעיר גדי וטלה: פירשתי. את המין ואיני יודע אם מן הבהמה ואם מן העוף:

מוראה ונוצה והאיכא נסכים לשיתין אזלי והאיכא מנחת נסכים כיון דאיכא מנחה דאכלי כהנים מינה לא פסיקא ליה: הרי עלי זהב לא יפחות מדינר זהב: ודלמא [א]נסכא [ב]אמר ר' אלעזר [ג]דאמר מטבע ודלמא פריטי אמר רב פפא פריטי דדהבא לא עבדי אינשי: כסף לא יפחות מדינר: ודלמא [ד]נסכא א"ר אלעזר [ה]דאמר מטבע [ו]ודלמא פריטי אמר רב ששת באתרא דלא סגו פריטי דכספא: נחושת לא יפחות ממעה כסף: [ז]תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר לא יפחות מצינורא קטנה של נחשת למאי חזיא אמר אביי שמחטטין בה [ח] פתילות ומקנחין בה גרות: [ט]ברזל תניא אחרים אומרים [י] לא יפחות מכליה עורב וכמה אמר רב יוסף אמה על אמה איכא דאמרי [יא]לא יפחות מאמה על אמה למאי חזיא אמר רב יוסף [יב]לכליה עורב: מתני' [יג]הרי עלי יין לא יפחות משלשה לוגין [יד] שמן לא יפחות מלוג רבי אומר שלשה לוגין [טו]פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא כיום מרובה: גמ' ת"ר [יז]אזרח מלמד שמתנדבין יין וכמה שלשה לוגין ומנין שאם רצה להוסיף יוסיף תלמוד לומר יהיה יכול יפחות תלמוד לומר ככה: שמן לא יפחות מן הלוג רבי אומר שלשה לוגין: [יח]במאי קא מיפלגי אמרוה רבנן קמיה דרב פפא בדון מינה ומינה בדון מינה ואוקים באתרה קא מיפלגי [יט]רבנן סברי דון מינה ומינה מה מנחה מתנדבין אף שמן נמי מתנדבין ומינה מה מנחה בלוג אף שמן בלוג ורבי סבר [כ]דון מינה ואוקי באתרה מה מנחה מתנדבין אף שמן נמי מתנדבין ואוקי באתרה כנסכים מה נסכים שלשת לוגין אף שמן נמי שלשת לוגין אמר [כא]להו רב פפא אי ממנחה גמר לה רבי דכולל עלמא לא פליגי דון מינה ומינה אלא רבי מאזרח גמיר לה אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא ומי מצית אמרת הכי והתניא קרבן מלמד שמתנדבין שמן וכמה שלשת לוגין מאן שמעת ליה דאמר שלשת לוגין רבי וקא מייתי לה מקרבן: תנא [כב]אי תניא תניא: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא כיום מרובה: תנא [כג]כיום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת: מתני' [כד]הרי עלי עולה יביא כבש ר' אלעזר בן עזריה אומר או תור או בן יונה [כה]פירשתי מן הבקר ואיני יודע מה פירשתי [כו]יביא פר ועגל מן הבהמה ואיני יודע מה פירשתי יביא פר ועגל איל שעיר גדי וטלה פירשתי ואיני יודע מה פירשתי

מוסיף

ודילמא נסבא. נראה דנסכא פחות מדינר דמטפי לא קציץ ליה דאזלינן בתר הפחות כדקתמר (לעיל דף קד:) הרי עלי עטרות יביא שנים אבל טפי לא הרי עלי עולה יביא תור לו בן יונה וכן כולם [ה] וכפ' בתרא דכתובות [ו] (דף קי:) ובכבא בתרא (דף קפה:) אמר כתוב בו כסף מגביהו דינר ופרין ואימא נסכא ובכל דוכתא קיי"ל דיד בעל השטר על התחתונה וכמס' קציעס (דף יא) אמרינן הרי עלי זהב יביא דינר זהב אמר ר' אלעזר והוא שהזכיר זהב אבל לא הזכיר זהב מביא אפילו לעולות ומשמע לעולות פחותה מדינר והיינו נסכא כדי לעשות לעולת וקצא מהא דאמרי' בהגהל [ז] בתרא (כ"ק דף כ:) נסכא ובבדיבהו זוזי משמע דזוזא פחות מנסכא וי"ל דהתם [ח] בזוזי פשיטי דהוא שמיני שבזורי ואע"ג דנקט זוזי סתם הכי נמי תנן בפ' אע"פ (כתובות דף פה:) כלים של חמשים זוז ומפרש בגמ' ממשן זוזי פשיטי ובפרק היסן (שובה דף כב:) אמר מזוזא מלעיל כאיתמירא מלמתא וקיס לן איסתמיה פלגא דזוזא אלא הוא זוזא הוא פשיטי דאמרבע מנייהו קיימי [ט] בגאיתמירא בתמרא דלא פני פריטי דכספא הכא ובגבו פשוט (כ"ב קפה:) משני הכי ותימה דבפ' בתרא דכתובות (דף קי:) אמרי' פריטי דכספא לא עבדי אינשי ועוד קשיא דבגבו ובכתובות (דף קי:) קתני מגביהו לוה כל מה שילקח וי"ל דפריטי דהכא ובגבו פשוט [י] לאו דווקא והכי פריך ואימא פריטי לגומר פונדיונים או מעות איסרים [יא] כי התם בכתובות ומשני בתמרא דלא פני ובכתובו פריך ואימא פרוטות ממש ואע"ג דקתני מגביהו לוה כל מה שילקח לא משמע ליה שיוכל להגבותו פרוטות מדלא קתני מגביהו פרוטות שהוא הגרוש שבכל המטבעות: שמוחטין בה את הפתילות. לאו של מנורה דמלקחיים אית להו אלא [יב][ש]אר גרות שהיו במקדש כתבון בתמיד (דף ג) ובפ"ק דסנהדרין (דף ד:) דאמרי' אפי' ליעולת קטנה של הקדש צריכה עשרה בני אדם לפדותה לא כמו שפי' שם בקונטרס שטויין כה זהב אלא כי הכא שמוחטין בה את הפתילות [יג] משמן ליעולת כתבון (כלים פ"ט מ"ו) כוס שבלע את הליעולת [יד]: כליה עורב. פירש בקונטרס מסמרות חדין תוחבין בראש גג היכל לכלות העורבים שלא ישבו עליו ובמקום אחר פירש כמין טבלא חדה זקופה על ליחה ומדודה לחמון כמו סכין ובערוך ערך כל פי' שעשו לורה להכריח בה העופות מגג ההיכל

מוסיף

מוסף רש"י

איכא מוראה ונוצה. דלא קרינני נמזונה (לעיל עד:) שאין מיקנין על המזונה אלא אצל המזונה (שם בבחו"י). לשיתין אזלי. שהיה לו קנין נמזונה ובו יוצר הין לשיתין נמזונה סוכה כפרק המילל (שם). פריטי דדהבא לא עבדי אינשי. כשום אחרת (ב"ב קמו.). לא יפחות ממעה כסף. מחצה שוה מעה כסף צוורא. מלא קטן כמין שמוין בו זהב, ולמדק כמה למלא חד מחטחטין בה פתילות. ומקנחין לחשיבן לעבדיי מושבן מוקרי"ל בלע"ז (שבת צ:). ברזל. הרי עלי כרזל לנדק המים מכליה עורב. מעלאות של אמה על אמה היו עושין, והן חדין כמכין סכיכוחיהם ומתמרין חדין בסולן ומתפין בהן גנו של היכל למעוב אם העופרים מגיאב (שם) הגג מלה ומקנה לאמצה על אמה ומתפין אומו שם בכרזל ומתמרים כדי שלא ישבו העופרים כליי (מו"ק מ:). אזרח. גבי נסכים כתיב כל האזרח ובמקום אחר אם אלה וקרא יתירא הוא דהא לעיל מיעט כתיבי כל דין נסכים מלמד שמתנדבין נסכים בגלל קרבן ומה שלשת לוגין דבלר מהני לא חד לחדי (לעיל קד.). בדון מינה ומינה. כל דבר שאתה למד מהכירו בג"ם לו בסיקס הוי למוד ממנו בכל דברו דון מינה ואוקי באתרה. מה שהחבר לרין לגמוד מהכירו שאין יכל ללמוד מנוסו ילמד מהכירו, ולשאר דברים שאתה יכול ללמוד מנוסו המעיבדו של מקומו (בבחים צא:). מה מנחה מתנדבין. דעיקר נדבת שמן מקרבן מנחה נעקרא לן ומסתם מנחה לריכה לוג שמן דכתיב (ויקרא יד) למנחה ולוג שמן (שם). כנסכים. דכל שמן של נדבה לא קרב אלא כפני עצמו. כין הבא בפני עצמו, הלכך לנסכים דמי, וכיון דמשום לן דשלמת לוגין ניכו מעעקא לן לוגים מלמד שמתנדבין יין (שם). רבי מאזרח גמר לה. לנדבת שמן ומי נמי דיינת מינה ומינה אלשת לוגין הן שהא פחות שבנסכים, דנסכים של כבש רבעית ההין יין כתיב בהו וכיון ר"ל לוגין (שם). ומי מצית אמרת הכי. דלרבי מאזרח גמר לה (שם).

שיטה מקובצת

גמ' והאיכא נסכים נסכים לשיתין אזלי: שם למאי חזיא אמר אביי שמחטחטין בה פתילות ומקנחין בה גרות: שם מאן שמעת כר' לוגין רבי וקא מייתי לה מקרבן דכו'. וכ"ב עי' בתוס' לקמן דף קז ע"ב בסוף הדף: שם במשנה פירשתי מן הבקר. ר"ב עי' תוס' בכורות דף ס ע"ב ותו' בבחים דף נא ע"א: רש"י ד"ה נסכא חתיכה דגדולה של הבב: ד"ה מחטטין ע"ל מחטטין. מפילין. בא"ד ובלע"ז מוקאר הס"ד: ד"ה דון מינה שמן דבא: ד"ה ואוקי כר' הבא בפני עצמו הוי כנסכים דומיא דיין וכל המחנדב פחות שמן לנסכים מכוון דומיא דיין ד"ה מאזרח כו' ודון מינה ומינה דכל הנסכים ג' לוגין: ד"ה קרבן כו' לה הס"ד ומה"ד שהל להיות בשבת דהוו י"ג פרים וי"ד כבשים וב' תמידין וב' המוסף שבת וב' אלים (ושעיר א') הס"ד דמי שהנדב ומקריש פחם דבר הקרב למזבח יביא לבונה דבר שכולו קרב למזבח ואין פסנו לבהנים: פירשתי. יודע אני שפירשתי להביא דבר שקרב כולו למזבח שאין בו שירים לבהנים דאין ממנו נאכל לבהנים אבל אני יודע מאיזה דבר יביא מכל דבר שקרב כולו למזבח. דאין בהנים אוכלין ממנו כגון עולה ולבונה ומנחת נסכים דכולו למזבח. ומכל הני אין בהנים אוכלים הימנו. והאי כולו דהכא לא דמי להאי כולו דלעיל דהאי כולו אייתי אלא בלבונה לחודה והאי כולו ההא היינו לבונה ועולה נסכים: ומוחבינן אמילתא קמא דקתני שאין לך דבר שקרב כולו למזבח אלא לבונה ותו ליכא מידי דקרב למזבח כולו: והא איכא עולה. ובעינן מידי דליהוי קרב על המזבח ממש. והא דאמרן בפירקין דלעיל מביא יין ומולפו על גבי המזבח שנואל אכרה: מנחת נסכים. דאותה מנחה כולה כליל: כיון דאיכא שאר מנחות דאכלי כהנים מיניהו השירים: הלכך לא פסיקא ליה. לא פסיק ואמר מנחת נסכים ולהכי ליכא לספוקא במנחת נסכים: ודלמא פריטי מטבע קטנה של דהב. פריטי כעין טריסות: צינורא פלך של נחשת שראשו כפוף ועשוי לשוות בו דהב: מוחטין. מקנה הדשן של פתילה בשהוא עמום: ומקנחין בו גרות כשחשמן והפתילה כולה כלה: מכולי עורב. לוח של ברזל שהוא אמה על אמה ומלא כולו מסמרין ומשימין אותו בראש גג המקדש והגג משופע למעלה כעין כובע ושם בראשו היה עושה כליא עורב שמכלה העורב שלא יגוף שם: שמן פחם לא יפחות מן הלוג. ודלא כר' עקיבא בפירקין דלעיל: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי אי יין אי שמן ואיני יודע נמי כמה לוגין: כיום מרובה. מכל אחד ואחד משמן ומיין. פפרש בגמרא דלא פליגי: יביא פר ועגל דאיכא למיסר עגל נדר ואיכא למיסר פר נדר ומוקמינן לה בר: מן הבהמה. דיודע אני שפרשתי אחד מקרבנות בהמה. ונראיה. טליא. דאיכא לספוקי אי זכר אי נקבה נדר מבהמה: הרי עלי שור פחם יביא פר אי תנסכו מנה: בחמש. סלעים: שור במנה. אם פירש להביא שור שוה מנה יביא שור שהוא עצמו יהא שוה מנה כמו שאמר וכן כולהו בפרש קאמר: שור במנה. היכא דנדר להביא שור במנה והביא שנים שני עגלים לא יצא. וקא ס"ד דהיכא דאמר שור פחם דאמרי' דחייב להביא הוא ונסכיו במנה אם הביא שנים במנה יצא אבל לכתחילה לא לעיבוד: אורח. יעשה ככה דכתיב בסוף פרשת נסכים אחר דפירש כולהו נסכים: מלמד שמתנדבין יין לחוד. ולהכי ילפינן מיניה יין ולא שמן דבהדיא פרשת נסכים משתעי בנסכים דיין לחוד בלא שום מנחה. אבל בשמן לחוד בלא מנחה לא משתעי כלל: שמן פחם דון מינה דמנחה מה מנחה שמתנדבין אוקמה בפני עצמה בלא זבח אף שמן נמי שתנדב בפני עצמה בלא שום מנחה: מה מנחה בלוג. דמנחה מני לה בחד לוג שמן. שמן הבא בפ"ע נמי מני בלוג: בנסכים דשמן דומיא בנסכים דיין: אלא ר' דאמר ג' לוגין מאזרח גמר לה מיתיתן ליה מאזרח מהתם גמר ר' דיכי דמתנדבין יין הכי נמי שמן דיכי דיין ג' לוגין אף שמן ג' לוגין: ומי מצית אמרת דמאזרח גמר ודתניא גמר ר' יקריב מכם קרבן ומהכא גמיר: אי תניא דסקרבן גמר.
תניא: כיום טוב הראשון של חג שחל בשבת. דהוו י"ג פרים וי"ד כבשים וב' אלים (ושעיר) וב' תמידין וב' מוספין של שבת. וכשיעור נסכים של כל אלו יביא:

(א) ע"כ דף קה: כתובות קי:. (ב) כי' רש"ק שהפריך מאזר מאזר כפסנו הקושיא זו. (ג) [שבת ל.], (ד) שבת ל. ע"ש. (ה) [אבות פז:]. (ו) לעיל עמ' קד. ע"ש. (ז) ומחוס לא. ע"ש. (ח) יעיין רש"ש ות"ק. (ט) [ע"מ עמ' ומ"ש]. (י) [מזמרים פיתם אמר ליה רב פפא לאביי]. (כ) [שבת קטו: ום"ג]. (ל) [לעיל קה. כ"ק פת]: תמורה כ.. (מ) ל"ק מ"ש. (נ) ל"ל בדולים ויקטים. ל"ק. (ס) מתנ רש"ק לפוס ריסטת מתנו כן דהא כתם מנחת נדבה בנדריהם מנגיהו כל מה שילקח ואמ"ה פרוץ ואמתם נסכת פ"ש. (ע) [ל"ל קמקמ]. (פ) גי' ל"ק כמקמילת הס"ד ואמ"ה מה"ד מה"ד בתמרא. (צ) ל"ל לא דוקא כי הכם בכתובות וה"ם ואמתם פריטי לומר מומדיהם לו מעות לא איסתמיה ומפני יכו. ל"ק. (ק) [נדל"ל לו איסתמיה]. (ר) ל"ק. (ש) ותמכתן נמי ניעולת מדפי' נקונגנות מתנון סם כי ל"ל. ל"ק. (ת) ויכי' הים: סנהדרין יד ע"ב ד"ה ליעולת.

תורה אור השלם

1. כָּל הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה כָּכָה אֶת אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: במדבר טו יג

הגהות הב"ח

(א) גמ' שמחטטין בה את הפתילות ומקנחין בה הגרות: (ב) שם מנחת אחרים אומרים: האומר עלי ברזל לא יפחות: (ג) רש"י ד"ה ידע יכול כי דעולה ליכא: (ד) תד"ה ודלמא נסכא מתרא דמטבעות נמי אמר כתוב בו כסף כל מה שירצה לוה מגביהו ובב"ב פ' גט פשוט דף קסה ע"ב אמר בכסף אין פחות מדינר כסף ופרין ואימא נסכא: (ה) באא"ר ר"ל דהתם איירי בזוזי: (ו) ד"ה כליה כו'. ובפ"ק דמריק:

גליון הש"ס

גמ' ואיני יודע מה פירשתי יביא פר. מי' בשיני אגן ר"ה י ע"ח ד"ה כן בקר: תוס' ד"ה אי וכו' יבא' כל שבה. ע"ש דפרק ר"פ בן בר ות"ר אלרוכה אינו מסיל לריס כל יומי בתוס' בפסחים שם ועיל מר ע"א ע"ש:

לעזי רש"י

פלט"א. מטיל מחבת. ממוקיר"ר [מוקיר"ר]. לחחוט (נר"ג).

רבינו גרשום

משום דנחשת שוה מעה בסף נפיש שעוריה מכולהו: ואיני יודע מה פירשתי. אי זה מין או כמה מכל מין ומין: יביא מכל מין עד שיאמר לא לכך נתכוונתי. כלומר דיביא מן הזהב עד שיאמר מעולם לא הייתי עשיר כל כך שיוכל לידור כל כך מזהב וכן יביא מכסף וכן מנחשת עד שיאמר לא לכך נתכוונתי: קרבן. אדם כי יקריב מכם קרבן: שמתנדב עצים. דאיקרו נמי קרבן דקסבר תנא קמא דאותן גזירין קרייבן להכשיר הקרבנות על המערכה. ור' לא אמר ב' גזירין דקאמר דנקטרין בפני עצמן ולא להכשיר האברים שעל המערכה ולא קא יהיב בהו שיעורא כמה לייתי אבל מלא קומצו יקטיר ושעורה הנשה ומלה כשאר קרבנות. ושירי אותן עצים לכהנים: להרמה. היינו קומץ: יש לשינא אחרת בקצת ספרים: ת"ר מאזרח כו' ודון מינה ומינה דכל הנסכים ג' לוגין: ד"ה קרבן כו' לה הס"ד ומה"ד שהל להיות בשבת דהוו י"ג פרים וי"ד כבשים וב' תמידין וב' המוסף שבת וב' אלים (ושעיר א') הס"ד דמי שהנדב ומקריש פחם דבר הקרב למזבח יביא לבונה דבר שכולו קרב למזבח שפירשתי להביא דבר שקרב כולו למזבח שאין בו שירים לכהנים דאין ממנו נאכל לכהנים אבל אני יודע מאיזה דבר יביא מכל דבר שקרב כולו למזבח. דאין בהנים אוכלין ממנו כגון עולה ולבונה ומנחת נסכים דכולו למזבח. ומכל הני אין כהנים אוכלים הימנו. והאי כולו דהכא לא דמי להאי כולו דלעיל דהאי כולו אייתי אלא בלבונה לחודה והאי כולו ההא היינו לבונה ועולה נסכים: ומוחבינן אמילתא קמא דקתני שאין לך דבר שקרב כולו למזבח אלא לבונה ותו ליכא מידי דקרב למזבח כולו: והא איכא עולה. ובעינן מידי דליהוי קרב על המזבח ממש. והא דאמרן בפירקין דלעיל מביא יין ומולפו על גבי המזבח שנואל אכרה: מנחת נסכים. דאותה מנחה כולה כליל: כיון דאיכא שאר מנחות דאכלי כהנים מיניהו השירים: הלכך לא פסיקא ליה. לא פסיק ואמר מנחת נסכים ולהכי ליכא לספוקא במנחת נסכים: ודלמא פריטי מטבע קטנה של דהב. פריטי כעין טריסות: צינורא פלך של נחשת שראשו כפוף ועשוי לשוות בו דהב: מוחטין. מקנה הדשן של פתילה בשהוא עמום: ומקנחין בו גרות כשחשמן והפתילה כולה כלה: מכולי עורב. לוח של ברזל שהוא אמה על אמה ומלא כולו מסמרין ומשימין אותו בראש גג המקדש והגג משופע למעלה כעין כובע ושם בראשו היה עושה כליא עורב שמכלה העורב שלא יגוף שם: שמן פחם לא יפחות מן הלוג. ודלא כר' עקיבא בפירקין דלעיל: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי אי יין אי שמן ואיני יודע נמי כמה לוגין: כיום מרובה. מכל אחד ואחד משמן ומיין. פפרש בגמרא דלא פליגי: יביא פר ועגל דאיכא למיסר עגל נדר ואיכא למיסר פר נדר ומוקמינן לה בר: מן הבהמה. דיודע אני שפרשתי אחד מקרבנות בהמה. ונראיה. טליא. דאיכא לספוקי אי זכר אי נקבה נדר מבהמה: הרי עלי שור פחם יביא פר אי תנסכו מנה: בחמש. סלעים: שור במנה. אם פירש להביא שור שוה מנה יביא שור שהוא עצמו יהא שוה מנה כמו שאמר וכן כולהו בפרש קאמר: שור במנה. היכא דנדר להביא שור במנה והביא שנים שני עגלים לא יצא. וקא ס"ד דהיכא דאמר שור פחם דאמרי' דחייב להביא הוא ונסכיו במנה אם הביא שנים במנה יצא אבל לכתחילה לא לעיבוד: אורח. יעשה ככה דכתיב בסוף פרשת נסכים אחר דפירש כולהו נסכים: מלמד שמתנדבין יין לחוד. ולהכי ילפינן מיניה יין ולא שמן דבהדיא פרשת נסכים משתעי בנסכים דיין לחוד בלא שום מנחה. אבל בשמן לחוד בלא מנחה לא משתעי כלל: שמן פחם דון מינה דמנחה מה מנחה שמתנדבין אוקמה בפני עצמה בלא זבח אף שמן נמי שתנדב בפני עצמה בלא שום מנחה: מה מנחה בלוג. דמנחה מני לה בחד לוג שמן. שמן הבא בפ"ע נמי מני בלוג: בנסכים דשמן דומיא בנסכים דיין: אלא ר' דאמר ג' לוגין מאזרח גמר לה מיתיתן ליה מאזרח מהתם גמר ר' דיכי דמתנדבין יין הכי נמי שמן דיכי דיין ג' לוגין אף שמן ג' לוגין: ומי מצית אמרת דמאזרח גמר ודתניא גמר ר' יקריב מכם קרבן ומהכא גמיר: אי תניא דסקרבן גמר.

(א) ע"כ שיך לדף קו ע"ב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com